

Miłosierdzie i Miłość Jezusa

Parafia pw. Najdroższej Krwi Naszego Pana Jezusa Chrystusa w Kętach
12.2023 – 01.2024

Oto Mesjasz Pan

Nr 01/2024;

***„...dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel,
którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was:
Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie».***

Łk 2,11-12

Drodzy Parafianie!

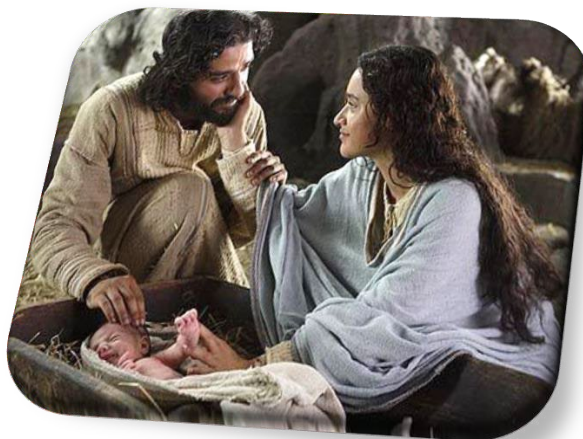

W uroczysty wieczór Wigilii Bożego Narodzenia, zgromadzeni przy wspólnym rodzinnym stole, zapomnijmy o wszelkich urazach i uprzedzeniach. Otwórzmy swoje serca na dar Bożej Małej Miłości, by dzielić nią się nie tylko z rodziną, ale z każdym spotkanym bliźnim.

Patrząc sobie w oczy, na znak pojednania, zgody i wzajemnego szacunku, podzielmy się małym, białym kruchym chlebem. I niech wypłyną z naszych ust szczerze słowa miłości, wzbudzając prawdziwą radość i szczęście, tak mocno, by już nigdy nie zgasła atmosfera ciepła i wzajemnej miłości.

Życzymy Wam prostej i szczerzej wiary, co góry przenosi, nadziei, która nie nigdy gaśnie i miłości w każdej, bez granic ilości.

Niech zapanuje w Waszych sercach pokój Chrystusowy, który pokona wszelki lęk, obawy i niepokój, o to co dane nam jutro i w niedalekiej przyszłości.

Z serdecznymi życzeniami i kapłańskim błogosławieństwem

ks. Wacław z ks. Michałem

Boże Narodzenie 25.12.2023 r.

Warto Przypomnieć Tradycje świąt Bożego Narodzenia.

Tradycja rodzinnej, uroczystej wieczerzy jest dzisiaj bardzo mocno zakorzeniona w polskich domach. Obyczaj ten zauważono i zapisano już w XVII w., choć przypuszcza się, że był praktykowany już dużo wcześniej. Jego istotnym elementem jest zachowanie postu. Wieczерzę poprzedza przygotowanie choinki, jak też domowej szopki. Pod białym obrusem kładzie się kilka źdźbeł

siana (symbolika szopki betlejemskiej). Do stołu zasiada się po ukazaniu pierwszej gwiazdy na niebie. Uczestnicy kolacji dzielą się białym opłatkiem, składają życzenia, wybaczą wzajemne urazy. Przyjęło się pozostawienie wolnego nakrycia przy stole dla niespodziewanego gościa lub też symbolicznie dla Chrystusa. Tradycyjnie podaje się dwanaście potraw (różnych w zależności od regionu). Po skończonej wieczerzy śpiewa się kolędy i obdarowuje prezentami.

CZYTANIE PISMA ŚWIĘTEGO - Jedną z najważniejszych czynności jakie powinniśmy uczynić przed wieczerzą wigilijną jest przeczytanie fragmentu Pisma Świętego Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 2, 1-14) by przypomnieć sobie jak wspaniały jest Nasz Bóg

Który tak mocno nas Kocha, że zsyła nam Swojego syna Jezusa Chrystusa Który odkupił nasze grzechy i daje nam możliwość życia wiecznego.

SIANO WIGILIJNE - powszechnie zachowywany jest zwyczaj wkładania siana pod obrus na stół, przy którym będzie spożywana uroczysta wieczerza wigilijna. W dawnych wiekach i różnych częściach Polski zwyczaj ten różne przybierał formy. Przypomina on nam o ubóstwie groty betlejemskiej i Maryi, która złożyła narodzonego Chrystusa na sianie w żłobie.

TRADYCYJNE POTRAWY - ilość potraw podawana na stół wigilijny bywa różna. W czasach przeszłych przedstawiała się tak: wieczerza

chłopska składała się z siedmiu potraw, szlachecka z dziewięciu a pańska z jedenastu. Dzisiaj jest zwyczaj podawania dwunastu potraw. Są to na ogół zupa rybna lub migdałowa, albo piwna lub też barszcz, ryby różne z tradycyjnymi przyprawami (np. karp na szaro lub szczupak po żydowsku), groch, grzyby, kluski z makiem, owoce świeże, suszone lub gotowane. Uzależnione jest to od danego regionu a jak wiemy tradycja przygotowywania uczyty wigilijnej przechodzi z dziada - pradziada.

WOLNE MIEJSCE PRZY STOLE - znamy i powszechnie jest obecnie w Polsce zwyczaj pozostawiania wolnego miejsca przy stole wigilijnym. Wolne miejsce przy stole w czasie wieczerzy wigilijnej jest "przeznaczone dla przygodnego gościa, którego w ten sposób traktuje się rodzinie".

Pozostawiając wolne miejsce przy stole, wyrażamy serdeczną pamięć o naszych bliskich i drugich, którzy nie mogą spędzić świąt razem z nami. Wolne miejsce przy stole oznaczać może również członka rodziny który zmarł lub też w ogóle pamięć o wszystkich zmarłych z rodziny.

PIERWSZA GWIAZDA - na pamiątkę gwiazdy betlejemskiej, o której mówi św. Mateusz, a którą gdy ujrzeli Mędrcy, "bardzo się uradowali", w Polsce rozpoczyna się uroczysta wieczerza, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie. Zwyczaj ten głęboko zakorzeniony w polskiej kulturze. Nie zasiada się do wieczerzy wigilijnej "zanim gwiazda nie powoła wszystkich do połamania się opłatkiem" Jest to bardzo stary zwyczaj przestrzegany do dnia dzisiejszego.

OPŁATEK WIGILIJNY - najważniejszym i kulminacyjnym momentem wieczerzy wigilijnej jest obrzęd łamania się opłatkiem. Obrzęd łamania się opłatkiem następuje po modlitwie i złożeniu sobie życzeń, a więc na samym początku wieczerzy wigilijnej, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie. Dzielenie się opłatkiem oznacza

wzajemne pojednanie się jednych dla drugich uczy, że ostatni nawet kawałek chleba należy podzielić z bliskim, z blizną oddalonych, łączy umarłych z żywymi. "Wyciągnięta dłoń z okrucem chleba sięga

po rzeczywistość". Ten tak bardzo rozpowszechniony i głęboko od wieków zakorzeniony w kulturze polskiej obrzęd jest otwarciem "serca sięgając krańców świata miłość"

SZOPKA LUB ŻŁOBEK - zwyczaj ustawiania z figurek sceny Bożego Narodzenia zwanej "Szopką" lub też choćby żłobka z sianem i leżącą w

nim figurką Dzieciątka Jezus sięga roku 1223. W tym to roku miało miejsce pamiętne świętowanie Bożego Narodzenia zorganizowane przez św. Franciszka z Asyżu, jako pierwsze w historii w miejscowości Greccio. Mała, nikomu dotychczas nieznana osada

stała się nowym Betlejem, kiedy to w obszernej grocie wymytej ze skał wulkanicznych, należącej do szlachetnego rycerza i przyjaciela św. Franciszka imieniem Giovanni Velita, została urządzona pierwsza szopka. Z Greccio, która stała się jakby nowym Betlejem, żywe wyobrażenie żłobka, owoc serca Świętego, potrafiącego wcielać z życie najsubtelniejszą poezję, rozprzestrzenił się na całą Italię, na Europę i na cały świat. Zachował jedną nienaruszalną - mimo różnicy kultur i folkloru - swą zasadniczą treść, treść autentycznie ewangeliczną, która według pragnień Franciszka powinna była dotrzeć do wszystkich kontemplujących żłobek - szkołę prostoty, ubóstwa i pokory.

CHOINKA - w wigilię Bożego Narodzenia niemal każda polska rodzina umieszcza w swoim mieszkaniu i dekoruje choinkę, zwana w Zachodniej Europie drzewkiem bożo - narodzeniowym, czy też drzewkiem Chrystusa. Choinka jako stojące drzewko jest pochodzenia niemieckiego. W Niemczech pojawiła się prawdopodobnie w XV wieku. Choinka jako pozostałość jodełki, małej sosny lub świerku zawieszona u sufitu czubkiem ku dołowi. Znano też zwyczaj również "ubieraniem sadu". Tak jodła jak i choinka mają to samo źródło pochodzenia. Wywodzą się od aryjskiego "drzewa życia", którego ślady w sztuce lub obyczajowości znajdziemy wszędzie. Choinka, która przywodzi nam na myśl "drzewo życia", jest symbolem na wskroś

chrześcijańskim. ubiera się ja w domu w którym wspominamy naszych pierwszych rodziców - Adama i Ewę. Przypomina ona nam naukę o upadku i Odkupieniu rodzaju ludzkiego.

SNOPY ZBOŻA - spotyka się jeszcze dzisiaj na wsi zwyczaj, że przed wieczerzą wigilijną przynosi się do mieszkania snop zboża i umieszcza się w kącie pokoju. Zwyczaj ten istniał dawniej w całej Polsce. Jeszcze w I połowie XIX wieku, według religii Z. Glogiera, był tak przestrzegany, że "nie siadano do wigilii bez snopów żyta po rogach komnaty stołowej ustawionych" W okolicach Przemyśla zwyczaj ten miał nawet swój ceremoniał: "We dworze, karbowy przynosił z dworskich gumien cztery snopy do pokoju jadalnego z życzeniami wesołych świąt; pan domu łamie się z nim opłatkiem i częstuje go miodem. po czym karbowy stawia w jednym kącie pokoju snop pszenicy, w drugim snop żyta, w trzecim snop jęczmienia a w czwartym snop owsa lub wiązkę grochu lub koniczyny". Po uczcie wigilijnej, ze słomy snopków, które stawiano na wieczerzę w kątach izby, kręcono małe powrósła i obciągano nimi drzewa owocowe w przekonaniu, że będą lepiej rodziły.

http://parafiaofiarowania.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=259%3Aoby czaje-i-obrzdy-boego-narodzenia&catid=46%3Aboe-narodzenie&Itemid=87

Świąteczne medytacje nad Słowem Bożym

Uroczystość Narodzenia Pańskiego – 25 grudnia

Łk (2,1-14). W owym czasie wyszło rozporządzenie cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w

całymświecie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorrhodcą Syrii był Kwiryniusz. Podążali więc wszyscy, abysię dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania.

Powiła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich

miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali

w polu pasterzei trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Wtem stanął przy nich anioł Pański i chwala Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. I rzekł do nich anioł: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem

całego narodu: dziś bowiem w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel,

którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: znajdziecie Niemowlę owinięte

w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich,

które wielbiły Boga słowami: „Chwala Bogu na wysokościach,

a na ziemi pokój ludziom, w których sobie upodobał”.

Nadszedł już czas...

Ewangelista Łukasz chce wyjaśnić, dlaczego Maryja znalazła się w Betlejem i tam urodziła Jezusa, mimo że pochodziła z Nazaretu w Galilei i tam mieszkała. Chce także pokazać, że narodziny Jezusa wpisują się w całą historię ludzkości i są jej kluczowym epizodem. Oba te cele Łukasz realizuje, przedstawiając opowieść o towarzyszącym narodzinom Jezusa spisie ludności. Symboliczne powiązanie narodzin Pana ze spisem ludności jest bardzo wymowne. Po pierwsze, spis ludności był uważany w Biblii za coś złego. W Starym Testamencie król Dawid dokonał spisu Izraelitów, po czym musiał doznać szczególnej kary od Boga. Liczenie bowiem ludzi oznacza, że władca chce zmierzyć swoją potęgę. Ludzi traktuje jako pewne zasoby, które mają zapewnić mu siłę militarną czy polityczną. Dawid postawił więc na swoją siłę i na własne kalkulacje, zamiast ufać Bożej

opiece. W przypadku Rzymian spis dotyczył przede wszystkim spraw fiskalnych. Był to spis okupowanych Izraelitów, którzy mieli płacić pogańskiemu imperium podatki. To właśnie w reakcji na ten spis nastąpiła rewolta Judy Galilejczyka, zapoczątkowująca działanie rebelianckiego ruchu zelotów. Narodziny Jezusa w tym kontekście jawią się jako obietnica wyzwolenia, ale głębszego i zupełnie innego niż to militarne. Jezus to król pokoju, Jego wyzwolenie nie przyjdzie przez miecz, ale przez miłość. Mesjasz nie uwolni Żydów spod panowania wrogiego imperium, ale uwolni ludzi od grzechu. Po drugie, spis ludności przywodzi nam na myśl inny spis, o którym mówił pewnego razu Jezus. „Cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie” (Łk 10,20). To nie żaden władca tego świata, ale sam Bóg naprawdę zna każdego po imieniu i czeka na nas w niebie. Nowonarodzony Jezus uwalnia nie od zewnętrznych okoliczności, ale od trawiącego nas od wewnątrz zła, byśmy w Nim stali się prawdziwie dziećmi Bożymi. Oremus

Święto Świętego Szczepana, diakona i męczennika – 26 grudnia 2023

„Mt (10,17-22). Jezus powiedział do swoich apostołów: „Miejcie się na baczności przed ludźmi! Będą was wydawać sądomi w swych synagogach będą was biczować. Nawet przed namiestników i królów będą was prowadzić z mego powodu, na świadectwo im i poganom. Kiedy was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie wam poddane, co macie mówić, gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie

mówił przez was. Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci powstaną przeciw rodzicom i o śmierciach przyprawią. Będziecie w nienawiści u wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony”

Oddać życie za wiarę...

Ewangelia według św. Łukasza i Dzieje Apostolskie to nie tyle nawet dwa dzieła tego samego autora, ale wręcz dwa tomy jednego wielkiego dzieła. Jest między nimi pewna symetria. Historia Jezusa zostaje przedłużona i odzwierciedlona w historii Kościoła. Nauczanie i działanie Mistrza znajduje kontynuację w nauczaniu i działaniu Jego uczniów. To samo dotyczy także cierpień Nauczyciela i przeciwności, jakich doświadczał. We fragmencie Dziejów mówiącym o męczeństwie Szczepana widać jak na dłoni, że śmierć ucznia Chrystusa

przypomina śmierć Jego samego. Święty diakon styka się z nienawiścią swoich oprawców, podobnie jak Jezus. Następnie mówi: „Panie Jezu, przyjmij ducha mego!”, co jest odzwierciedleniem słów Jezusa z Łukaszejskiej Ewangelii: „Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego” (23,46). Szczepan przebacza także swoim prześladowcom: „Panie, nie licz im tego grzechu!”, tak jak Jezus, który wołał: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią” (23,34). Nasz udział w losie Jezusa, nasze upodobanie się do Niego wydaje się pociągające i atrakcyjne. Czy jednak zdajemy sobie sprawę, że ta droga może prowadzić także do oddania życia?
Oremus

Święto Świętej Rodziny – 31 grudnia 2023 r.

Łk (2,22-40). Gdy upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, Rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby przedstawić Go Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim:

„Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu”. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jeruzalem człowiek imieniem Symeon.

Był to człowiek sprawiedliwy i pobożny, wyczekujący pociechy Izraela; a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Z natchnienia więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: „Teraz, o Władco, pozwalasz odejść słudze Twemu w pokoju,

według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, które przygotowałeś wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela”. A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: „Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą – a Twoją duszę miecz przeniknie – aby na jaw wyszły zamysły serc wielu”. Była tam również prorokini Anna, córka Fanuela z pokolenia Asera, bardzo podeszła w latach. Od swego panieństwa siedem lat żyła z mężem i pozostała wdową. Liczyła już sobie osiemdziesiąt cztery lata. Nie rozstawała się ze świątynią, służąc Bogu w postach i modlitwach dniem i nocą. Przyszedłszy w tej właśnie chwili, słała Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzalem. A gdy wypełnili wszystko według Prawa Pańskiego, wrócili do Galilei, do swego miasta – Nazaretu. Dziecię zaś rosnęło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim.

Rodzina darem miłości

Zupełnie inaczej niż we współczesnej kulturze świata Zachodu, w której dziecko niekiedy jawi się głównie jako problem i ograniczenie, dla Biblii poczęcie i narodziny nowego człowieka to jedno z najwspanialszych wydarzeń. Dzisiejsze czytania mówią o obietnicy danej Abrahamowi, że mimo podeszłego wieku urodzi mu się syn. Ewangelia pokazuje z kolei, jaką radość wzbudziły u Symeona i Anny narodziny Jezusa Chrystusa. Słowo Boże wskazuje dziś, jak wielkim skarbem jest pojawienie się na świecie dziecka. Nowy człowiek to nowa nadzieja, to obietnica Bożego działania i zbawienia. W szczególny sposób dotyczy to narodzin Jezusa, które zwiastują ocalenie dla całego świata. W tym kontekście mocno wybrzmiewają słowa, które wyśpiewuje starzec Symeon. Jest on gotowy umrzeć, ponieważ widzi małego Jezusa. Nie potrzebuje już niczego więcej – Jego właśnie oczekiwał. Zobaczyć w małym dziecku nadchodzące Boże zbawienie, to wielkie wyzwanie i zadanie. Trzeba prawdziwej ufności, by w niemowlęciu dostrzec potęgę Bożego działania, które ocali świat. Szczęśliwy, kto razem z Symeonem uzna Mesjasza w Dzieciątku Jezus. I ten, kto – na przekór wszystkim tendencjom do widzenia w dzieciach głównie problemu życiowego czy ekologicznego – zobaczy w każdym nowo narodzonym cud Bożego działania. Oremus

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki, Maryi – 1 stycznia 2024 r.

Łk (2,16-21). Pasterze pośpiesznie udali się do Betlejem i znaleźli Maryję, Józefa oraz leżące w żłobie Niemowlę. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli, co im zostało objawione o tym Dzieciątciu. A wszyscy, którzy to słyszeli, zdumieni się tym, co im pasterze opowiedzieli. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to zostało przedtem powiedziane. Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie Matki.

Dar Matki...

Orygenes, teolog z III wieku, we wstępie do Ewangelii według św. Jana napisał, że nie można jej zrozumieć, jeśli nie położy się swojej głowy na piersi Jezusa i nie przyjmie się Maryi za Matkę. Te słowa da się zastosować do całej Ewangelii, do opisanego całego ludzkiego doświadczenia Boga. Maryja nazywana

jest Matką Słowa. W Niej można zobaczyć całą dynamikę wiary, jej rodzenie się, rozwój, dojrzewanie i owocowanie. Bóg, dając nam Maryję jako Matkę, pokazuje, co to znaczy przyjąć słowo Boże z otwarciem, ufnie i bezbronne. Jego słowo jest bowiem nasieniem, które dojrzewa, by przynieść owoc obfity. Przyjęty Chrystus również w nas się rodzi, rośnie i owocuje. On nas karmi, daje światło na naszą historię, pokazuje, co znaczy prawdziwa miłość, aż wreszcie zbawia, wykupuje spod władzy śmierci i otwiera drogę do wieczności. Maryja całą sobą zdaje się mówić: przyjęte słowo Boga sprawia, że w tobie rodzą się Chrystus, wiara, nadzieja i miłość. To nigdy się nie wydarzy, gdy będziesz jedynie widzem, który czyni jakieś gesty, powtarza rytualne formułki i tylko domaga się przywilejów. Macierzyństwo Maryji, Jej wiara i bezgraniczna ufność są dla każdego z nas zaproszeniem do drogi w obecności Dawcy życia, który nas do końca umiłował. Oremus

Uroczystość Objawienia Pańskiego „Trzech Króli”

– 06 stycznia 2024 r.

„oto mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: „Gdzie jest nowo narodzony Król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon”.

(...) A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, postępowała przed nimi, aż przysła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. Gdy ujrzeli gwiazdę, bardzo się uradowali. Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; padli na twarz i oddali Mu pokłon.

I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mudary: złoto, kadzidło i mirrę.” Mt 2, 1-12

Wyjątkowe Dziecię...

Według współczesnych Jezusowi nie tak miał się objawić mesjasz, król żydowski, zbawiciel. Bez rozgłosu, bez spektaklu, bez splendoru, którym zwykli się otaczać ludzie władzy i wielcy tego świata. Jako małe, bezbronne dziecko objawił zaszczytu, mającym niskie mniemanie o sobie. Kiedyś będzie umierał jak cichy Baranek, śmiercią haniebną, właściwą najgorszego typu skazańcom. Mędrcy musieli się wysilić, badając gwiazdy, przebywając długą i męczącą drogę, realizując jednak głębokie pragnienie serca. Dla żądnego władzy Heroda Jezus stał się zagrożeniem, dla prostych ludzi oraz dla mędrców – odpowiedzią na gorące, choć może ukryte pragnienie. Bóg, aby się objawić, nie stawia granic. To my je stawiamy, dzieląc ludzi na gorszych i lepszych, na godnych i niegodnych. Bóg objawił się nie tylko narodowi wybranemu, ale i poganom, gdyż pragnie, by każdy,

kto tęskni za prawdziwą miłością i nadzieją, mógł Go poznać. Granice są w nas, w naszej zatwardziałości, zarozumiałstwie, sztywnych schematach, rytualizmie i egocentrycznym przyglądaniu się sobie. Próbując wcisnąć Boga w nasze „pudełka” poprawności, ugrzecznienia, zafalszowanej pobożności, narażamy się na niebezpieczeństwo utraty Jego samego, a co za tym idzie – samego zbawienia. Kiedyś, nieco później Jezus powie do faryzeuszy – „właściciele kultu”: „Celnicy i nierządnicę wchodzi przed wami do królestwa niebieskiego” (Mt 21,31). Tylko ubodzy duchem, pokorni, pragnący Boga dla Niego samego i gotowi oddać wszystko, dostąpią prawdziwej z Nim relacji, spotkają Go na Jego warunkach, a nie według własnego upodobania. Oremus

Święto Chrztu Pańskiego – 07 stycznia 2024 r.

Mk (1,7-11). Jan Chrzciel tak głosił: „Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, abyschyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym”. W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos:

„Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie”.

Umiłowany przez Boga...

Jakże aktualna jest treść Izajaszowego proroctwa, którego fragment usłyszeliśmy. Te słowa kierują nas do własnego wnętrza, a przez to do treści, celu i sensu życia. Nosimy w sercu pragnienie miłości i życia, które się nie kończy; pragnienie nasycenia, które nas wypełni w sposób trwały i pełny. Problemem jest wiara w Tego, który może te wszystkie tęsknoty i pragnienia spełnić. Szukamy szczęścia w tym świecie. Każdy suplement diety traktujemy jako nadzieję na przedłużenie życia. Każda relacja, nawet od początku chora, niesie pewien posmak miłości: na początku jest słodka, by później zmienić się w pełen gorzki kolejny zawód. W taki lub inny sposób próbujemy kupić życie, szczęście, zadowolenie, miłość, by na końcu poczuć się jak bankruci, którzy źle zainwestowali. A Bóg, który pragnie nam dać trwałą miłość, który objawia się bezinteresownie, bywa odtrącany, wyśmiewany. Jego zniekształcony, nieprawdziwy obraz odpycha nas. Czy wierzysz, że od Niego płynie wszelkie dobro? Czy wierzysz, że idąc za Nim, wypełniając Jego słowo, dając się pokochać, możesz stać się szczęśliwym do tego

stopnia, że nie będzie ci żal odchodzić z tego świata ku wolności nieba? Jeśli trudno ci w to uwierzyć, proś, wołaj o wiarę, a On objawi się w twoim sercu, pozwoli ci zrozumieć sens twojego chrztu, sens pójścia za Nim, byś na końcu tego życia okazał się prawdziwym zwycięzcą, kimś, kto nie przegrał swojego życia. Oremus.

II Niedziela Zwykła – 14 stycznia 2024 r.

J (1,35-42). Jan stał wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: „Oto Baranek Boży”. Dwajuczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za

Jezusem. Jezus zaś, odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: „Czego szukacie?”. Oni powiedzieli do Niego: „Rabbi! – to znaczy: Nauczycielu – gdzie mieszkasz?”. Odpowiedział im: „Chodźcie, a zobaczycie”. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł

do niego: „Znaleźliśmy Mesjasza” – to znaczy: Chrystusa.

I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus, wejrawszy na niego, powiedział:

„Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazywał się Kefas” – to znaczy: Piotr.

Pójście za Jezusem zmienia moje życie

Jezus Chrystus stał się człowiekiem nie dla poklasku. Jego wcielenie przypomina, że jesteśmy w pełni ludźmi, gdy nie rozdzielamy spraw ciała od spraw duszy. W Jezusie Chrystusie zostaliśmy zbawieni z duszą i ciałem. Co więcej, Bóg sprawił, że nasze ciało jest świątynią Ducha Świętego. Jeśli profanacją nazywamy znieważenie materialnej świątyni, to ileż bardziej profanacją jest znieważanie ludzkiego ciała, także ze względu na chwilową przyjemność. Kult ciała obecny w reklamach, w ludzkim sposobie patrzenia i postępowania dotyka wszystkich. Jednak w tym swoistym uwielbieniu nie ma odniesienia do wieczności, gdzie również będziemy mieli ciało uwielbione na wzór Zmartwychwstałego. Szacunek dla ciała nie oznacza bałwochwalstwa. To, co widzimy, obumrze jako podległe prawom przemijania. To, co w nas duchowe, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa będzie pełne życia, które rozprzestrzeni się w tym, co cielesne, uświęcając to i przemieniając. To wiara, nadzieja i miłość pociągają ku Bogu, ku pójściu za Chrystusem. Dziś możemy Go zapytać: „Nauczycielu – gdzie mieszkasz mieszkasz?”. A On odpowie: Pójdź za Mną, a pokażę ci dom, mój dom, dom Ojca.

III Niedziela Zwykła – 21 stycznia 2024 r.

Mt (1,14-20). Gdy Jezus postyszał, że Jan został uwieziony, usunął się do Galilei.

Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu ziem Zabulon i Neftalego. (...) Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie”. Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, Jezus ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za

Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast, zostawiwszy sieci, poszli za Nim. A idąc stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci: Jakuba, syna Zebedeusza i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim. I obchodził Jezus całą Galileę, ucząc w tamtej szych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.

Jezus z miłością wkracza w moje życie

Prawdziwe i głębokie nawrócenie przynosi konkretne owoce. Jednym z nich, może najważniejszym, jest zmiana perspektywy życia, odkrycie jego sensu, drogi i celu. W Biblii, w jej wersji greckiej, są dwa słowa tłumaczone w języku polskim jako „nawrócenie”. Pierwsze, najbardziej znane, to „metanoia”. Wskazuje ono na przemianę życia w wymiarze duchowym i moralnym ze względu na Boga, na Jego słowo. Takie nawrócenie poprzedzone jest słuchaniem i wiarą. Drugie słowo, „epistrefein”, spotykamy w Księdze Zachariasza (Za 1,3). Oznacza ono zawrócenie z błędnej drogi, zwrócenie się ku Bogu; taka postawa sprawia, że i On zwróci się ku człowiekowi. Dzisiejsze słowo Boże zawiera obydwa znaczenia nawrócenia. Dotyczy ono każdego z nas. Zarówno w czasach Jonasza, jak i w czasach Jezusa słowo kierowane było do ludzi religijnych (poganie z Niniwy też nimi byli), którym się wydawało, że nie potrzebują w swoim życiu niczego zmieniać. Ile razy w ciągu dnia „odwracam” swoje serce od Boga? Ile decyzji życiowych podejmuję bez rozeznawania, bez modlitwy, bez sięgania do słowa Bożego? Zły duch zawsze powie: nie potrzebujesz żadnego nawrócenia, inni są gorsi; to twoje życie, a Pan Bóg niech sobie będzie w niebie, w kościele. To, że nie widzimy konieczności stałego nawracania się, nie znaczy, że go nie potrzebujemy. Światło Ducha

Świętego zdolne jest pokazać nam te wszystkie sfery i zakamarki naszego serca, które są jeszcze zamknięte dla Boga. Oremus

IV Niedziela Zwykła – 28 stycznia 2024 r.

Mk (1,21-28). W Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a niejak

uczeni w Piśmie. Był właśnie w ich synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: „Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszedłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boga”. Lecz Jezus rozkazał mu surowo: „Milcz i wyjdź z niego!”. Wtedy duch nieczysty zaczął nim miotać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumieć, tak że jednego z nich pytał: „Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne”. I wnetroszyła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej.

Jezus objawia moc

Są różne sposoby patrzenia na Jezusa, a co za tym idzie – różne sposoby przyjmowania Jego słowa. Dla jednych Jezus jest kimś obojętnym albo stanowi zagrożenie. Zły duch, ustami człowieka, „objawia” Go jako niebezpieczeństwo, jako kogoś, kto przychodzi, by niszczyć. Inni ludzie dziwią się, traktując Jego słowo jak kolejną naukę, może filozofię, coś nowego i obcego. Dla szukających prawdy, udręczonych, bezradnych wobec słabości i szukających prawdziwej miłości jest On Wybawicielem, kimś, kto rozprasza ciemności, przynosi miłość, nadzieję i światło. Ci ostatni, poruszeni w głębi serca oddają Bogu chwałę, błogostawiają i jeszcze bardziej otwierają się na Jego słowo. Prawdą jest, że Jezus narusza logikę, zgodnie z którą sami próbujemy zapewnić sobie szczęście, jakoś „organizując” sobie życie. Wcześniej czy później znowu odzywa się głód niespełnienia, tęsknota za czymś więcej albo za kimś, kto nas nasyci. Św. Paweł w drugim czytaniu nie wyraża swojej niechęci wobec małżeństwa, wobec ludzkich więzów. On jedynie przypomina, że nic nie jest w stanie nasycić tak, jak Bóg, i że to On powinien być w naszym życiu na pierwszym miejscu. Oremus

Intencje mszalne na święta Bożego Narodzenia 2023 i miesiąc styczeń 2024

Poniedziałek 25.12.2023	Uroczystość Bożego Narodzenia	
	7.00	† Józef i Rozalia Handzlik z synem i synową
	9.00	1. † Adolf Targasz (P) 2. † Marian Gibas z żoną Janiną w 10 r. śm. 3. † Stefan Gil (P)
	11.00	1. † Józef Surma 2. † Jan i Emilia Kołodziejczyk w r. śm. 3. † Emilia Szczęsny (P) 4. Za Parafian
	17.00	† Zofia i Bronisław Pałosz z rodzicami
Wtorek 26.12.2023	Święto św. Szczepana Diakona	
	7.00	† Grzegorz Dźwigoń w 6 r. śm.
	9.00	1. † Szczepan Baścik 2. † Karol i Tekla Fabia z rodzicami i Franciszka Fabia 3. † Gertruda Sewera (P)
11.00	1. † Dominik Handzlik 2. † Helena i Jan Witek z rodzicami i rodzeństwem 3. † Jan Olesiak z żoną Zofią z synem Bolesławem i córką Krystyną	
Środa 27.12.2023	18.00	1. † Julian Stanaszek (P) 2. † Emilia Szczęsny (P)
Czwartek 28.12.2023	7.00	1. † Helena Mika (P) 2. † Gertruda Sewera (P)
Piątek 29.12.2023	18.00	W int. Janiny Jarzabek z ok. 90 r. Urodzin w podziękowaniu za otrzymane łaski z prośbą o Boże błóg. i opiekę Matki Bożej
Sobota 30.12.2023	7.00	1. † Czesława Duźniak (P) 2. † Adolf Targosz (P)
Niedziela 31.12.2023 Adoracja dziękczynno- błagalna po każdej Mszy św.	Niedziela Świętej Rodziny	
	7.00	† Marian Mnich
	9.00	1. † Jan i Helena Majka z synem 2. † Kazimierz Domasik w 8 r. śm. 3. Za zmarłych Parafian wspomnianych w rocznych wypominkach
11.00	1. † Marian Surma (P) 2. † Stanisława Tatoń (P) 3. † Marian Chmiel w 8 r. śm. 4. Za Parafian	
Rok Pański 2024		
Poniedziałek 01.01.2024	Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki	
	7.00	† Gertruda Sewera (P)

Nowy Rok Apel Maryjny o godz. 20.45	9.00	1. † Edwarda Ługowska 2. † Franciszka i Antoni Mikołajczyk z synem Władysławem 3. Za Parafian
	11.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Jan Mieszczak w r. śm. 3. W int. Dzieci Rocznych i tych, które w 2023 roku przyjęły sakrament chrztu św. w naszej świątyni
	17.00	† Stefan Krawczyk z żoną Emilią
Wtorek 02.01.2024	7.00	1. † Emilia Szczęsny (P) 2. † Stefan Gil (P)
Środa 03.01.2024	18.00	1. † Czesława Duźniak (P) 2. † Gertruda Sewera (P)
I Czwartek 04.01.2024	18.00	W int. o nowe powołania kapłańskie, zakonne i misyjne z naszej Parafii
I Piątek 05.01.2024	18.00	1. † Stanisława Tatoń (P) 2. † Emilia Szczęsny (P)
I Sobota 06.01.2024 Trzech Króli	Uroczystość Objawienia Pańskiego	
	7.00	† Stefan Gil (P)
	9.00	1. † Stanisława i Edward Tatoń w 12 r. śm. z synem Kazimierzem 2. † Feliks Foryś z rodzicami i bratem 3. W int. Członkiń I Róży Kobiet Marii Łaciak oraz ich rodzin o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej
	11.00	1. † Edward Wawak w 9 r. śm. 2. † Gertruda Sewera (P) 3. † Emilia Szczęsny (P) 4. Za Parafian

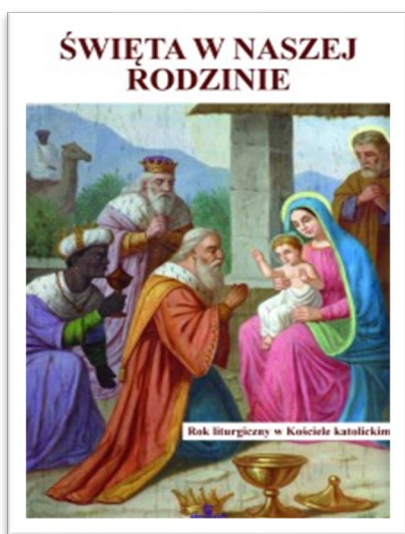
Niedziela 07.01.2024 Adoracja Najświętszego Sakramentu	Niedziela Chrztu Pańskiego	
	7.00	O zdrowie i Boże błóg. dla II Róży Mężów Włodzimierza Drożdża oraz ich rodzin
	9.00	1. † Tekla Koniorczyk w 1 r. śm. z mężem Stanisławem 2. † Marian Mnich 3. † Za zmarłych rodziców chrzestnych i ks. Michalaka
	11.00	1. † Edwarda Ługowska (ona) 2. † Władysław Gibas w 7 r. śm. 3. W int. Jubilatów Józefa i Janiny z ok. 40 lecia Ślubu o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej 4. Za Parafian
	17.00	† Stanisław Dusik w 1 r. śm.
Poniedziałek 08.01.2024	18.00	† Emilia Szczęsny (P)
Wtorek	7.00	† Anna Wawak (P)

09.01.2024		
Środa 10.01.2024	18.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † † Za zmarłych Parafian z Róż Różańcowych
Czwartek 11.01.2024	7.00	† Emilia Szczęsny (P)
Piątek 12.01.2024	18.00	1. † Czesława Duźniak (P) 2. W int. Panu Bogu wiadomej
Sobota 13.01.2024	7.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Anna Wawak (P)
Niedziela 14.01.2024	II Niedziela Zwykła	
	7.00	† Anna Wawak (P) od VIII Róży kobiet
	9.00	1. † Stanisława Tatoń (P) 2. † Franciszek i Katarzyna Pyrda z zięciem Feliksem i siostrą Anielą 3. † Emilia Szczęsny (P)
	11.00	1. † Władysław Mikołajczyk w 1 r. śm. 2. † Janina Jędrzejko w 20 r. śm. z mężem Franciszkiem 3. † Franciszek Skudrzyk z żoną, synem i wnukami 4. Za Parafian
	17.00	† Gertruda Sewera (P)
Poniedziałek 15.01.2024	18.00	† Stefan Gil (P)
Wtorek 16.01.2024	7.00	† Gertruda Sewera (P)
Środa 17.01.2024	18.00	1. † Franciszka Fabia w 5 r. śm. 2. † Emilia Szczęsny (P)
Czwartek 18.01.2024	7.00	† Stefan Gil (P)
Piątek 19.01.2024	18.00	1. † Anna Wawak (P) 2. † Wanda Kwiatkowska z rodziną
Sobota 20.01.2024	7.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Gertruda Sewera (P)
Niedziela 21.01.2024	III Niedziela Zwykła	
	7.00	† Tadeusz i Dominika Mleczek
	9.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Edwarda Ługowska (ona) 3. W int. Ofiarodawców i darczyńców naszej Parafii o dar zdrowia, Boże błog. i opiekę Matki Bożej
	11.00	1. † Marian Mnich 2. † Czesław Woliński w 14 r. śm. 3. † Anna Wawak (P) 4. Za Parafian
	17.00	† Gertruda Sewera (P)

Poniedziałek 22.01.2024	18.00	† Emilia Szczęsny (P)
Wtorek 23.01.2024	7.00	† Stefan Gil (P)
Środa 24.01.2024	18.00	1. † Czesława Dużniak (P) 2. † Agnieszka Foryś z mężem i synami
Czwartek 25.01.2024	7.00	† Stefan Gil (P)
Piątek 26.01.2024	18.00	1. † Anna Wawak (P) 2. † Gertruda Sewera (P)
Sobota 27.01.2024	7.00	1. † Stefan Gil (P) 2. † Emilia Szczęsny (P)
Niedziela 28.01.2024	IV Niedziela Zwykła	
	7.00	O zdrowie, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej dla IV Róży Kobiet Marii Drożdź i ich rodzin
	9.00	1. † Edwarda Ługowska (ona) 2. † Marian Mnich 3. † Emilia Szczęsny (P)
	11.00	1. † Stanisława Tatoń (P) 2. † Władysław i Danuta Bies z rodzicami 3. W int. Róż Rodziców modlących się za swoje dzieci 4. Za Parafian
	17.00	† Stefan Gil (P)
Poniedziałek 29.01.2024	18.00	† Stefan Gil (P)
Wtorek 30.01.2024	7.00	† Emilia Szczęsny (P)
Środa 31.01.2024	18.00	1. † Anna Wawak (P) 2. † Gertruda Sewera (P)
I Czwartek 01.02.2024	18.00	W int. Kapłanów z naszej Parafii o dar zdrowia, Boże błóg i dary Ducha Świętego
I Piątek 02.02.2024	Święto Ofiarowania Pańskiego	
	7.00	† Maria Dusik (P)
	9.00	W int. Marii Pelczar o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej
	17.00	† Mirosław Olszowy w 4 r. śm.
	18.00	1. W int. Dzieci klas III i ich Rodziców o Boże błóg. i opiekę Matki Bożej w przygotowaniu do I Komunii św. 2. O dar szczęśliwego rozwiązania dla Oli
I Sobota 03.02.2024	7.00	1. † Emilia Szczęsny (P) 2. † Anna Wawak (P)
Niedziela 04.02.2024	V Niedziela Zwykła	
	7.00	† Stanisława Tatoń (P) od IV Róży Kobiet Marii Drożdź
	9.00	1. † Helena Weźranowska z mężem

		2. † Jarosław Janikowski z rodzicami i teściową 3. † Tadeusz Światłoń w 7 r. śm.
	11.00	1. † Józef i Bronisława Loranc z córką Ireną 2. † Gertruda Sewera (P) 3. Za Parafian
	17.00	W int. Jubilatów Marii i Rafała z ok. 30 r. Ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dar zdrowia, Boże błóg. i opiekę Matki Bożej

Krzyżówka dla dorosłych 01/2024 r.

Rozwiązaniem krzyżówki dla dorosłych z gazetki nr 12/2023 jest hasło:
„Bóg się rodzi, moc truchleje.”

Nagrodę wylosowały osoby:

**Maria Puchała
i Janina Zielińska.**

Gratulujemy!

Hasło z krzyżówki

nr 01/ 2024 proszę nadsyłać **do 21.01.2024**, na adres mailowy: ketypodlesie@gmail.com lub proszę

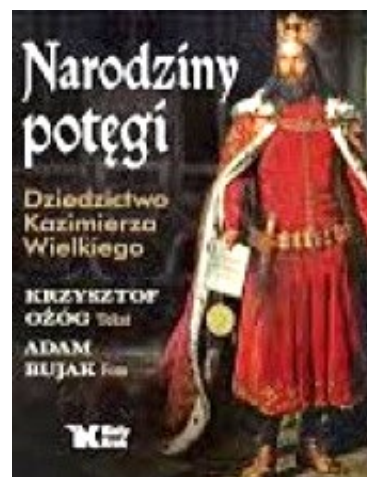
przynieść do zakrystii. Zostaną wylosowane dwie nagrody pt.:

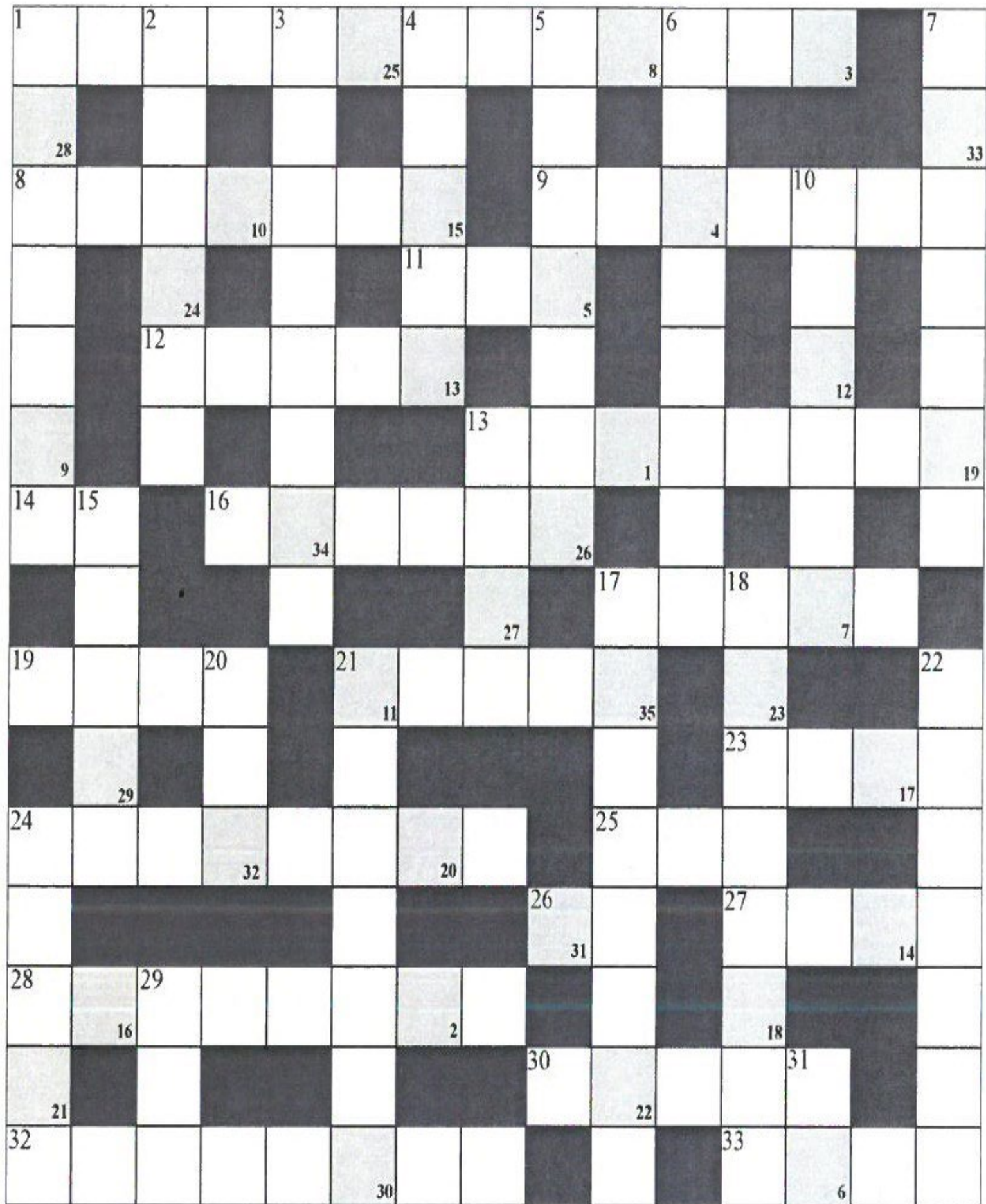
„Narodziny potęgi”. *Pozdrawiam wytrwałych i cierpliwych. Ks.*

Wacław

POZIOMO: 1. Wyznawcy Chrystusa; 8. ... Bogiem silna; 9. Przydomek Apostoła Tomasza (J 20, 24); 11. Zagon zboża; 12. Bezkrytycznie, żarliwie; 13. „Wtedy ... ich umysły, aby rozumieli Pisma” (Łk 24,45); 14. Skrót Listu do Tymoteusza; 16. „Synowie Twoich sług będą mogli ... na stałe” (Ps 102,29); 17. Ziemia urodzajna; 19. Np. Saul albo Dawid; 21. Tworzywo garncarza; 23. Upragniona na pustyni; 24. Obok Kacpra i Melchiora; 25. „Ścina się ... na wodzie” (Syr 43,20); 26. Siglum jezuitów; 27. Pora roku; 28. Trwanie przed Najświętszym Sakramentem; 30. Miasto, w którym Paweł spotkał się ze starszymi z Efezu (Dz 20,17); 32. Księgi niewchodzące do kanonu Biblii; 33. Najmniejsza grecka litera

PIONOWO: 1. Jezusa w Jordanie; 2. Boża... jak rzeka; 3. Uczeń Eliasza; 4. ... i krew; 5. Tydzień Modlitw o ... Chrześcijan; 6. Powieść Wiktora Hugo; 7. Mięśnie; 10. Święty z Tours (IV w.); 13. W rybie; 15. Jeden z darów trzech Mędrców; 17. Anna tak modliła się o syna (1 Sm 1,12); 18. „Dzień Pański przyjdzie tak, jak ... w nocy” (1 Tes 5,2); 20. Bratanek Abrahama; 21. Wyznawane na spowiedzi; 22. Podlega proboszczowi; 24. „Ciasna jest ..., która prowadzi do życia” (Mt 7,14); 29. ... za oko; 31. Ten, ta, ...

Hasło:

.....

Róże

RÓŻAŃCOWE

Styczeń 2024

- 01.01.2024 r. – I Róża Rodziców Wandy Dusik
06.01.2024 r. – II Róża Rodziców Janiny Zielińskiej
07.01.2024 r. – I Róża Kobiet Marii Łaciak
14.01.2024 r. – II Róża Kobiet Marii Kaleka
21.01.2024 r. – III Róża Kobiet Jadwigi Chowaniec
28.01.2024 r. – IV Róża Kobiet Marii Drożdż

Luty 2024

- 04.02.2024 – V Róża Kobiet Barbary Wawak
11.02.2024 – VI Róża Kobiet Marii Baścik
18.02.2024 – VII Róża Kobiet Kazimiery Góralczyk
25.02.2024 – VIII Róża Kobiet śp. Anny Wawak

Marzec 2024

- 03.03.2024 – IX Róża Grażyny Żurek
10.03.2024 – X Róża Anny Baron
17.03.2024 – XI Róża Marii Kozieł
24.03.2024 – I Róża Mężów Jana Fabii
31.03.2024 – II Róża Mężów Włodzimierza Drożdża

Mały Apostoł

Drogie Dzieci!

W środę, 6 grudnia, po Mszy św. o godz. 17.30 odwiedził naszą Parafię biskup św. Mikołaj. Z tej to radosnej okazji, św. Mikołaj rozdał dzieciom uczestniczącym w Roratach wyjątkowe prezenty, pamiątki, nagrody, słodczyce i paczki.

W poniedziałek, 18 grudnia

odbył się konkursna najpiękniejszylampion roratni.

Dzieci z najpiękniejszymi
lampionami zostały
nagrodzone.
Zdjęcia umieszczone
zostały na
kolejnychstronach
gazetki. Powoli
przygotowujemy się
do przeżycia
świątBożego Narodzenia.
Życzę wszystkim
Dzieciom wielu łask
Bożych od Małej Dzieciny.
Pozdrawiam ks. Wacław

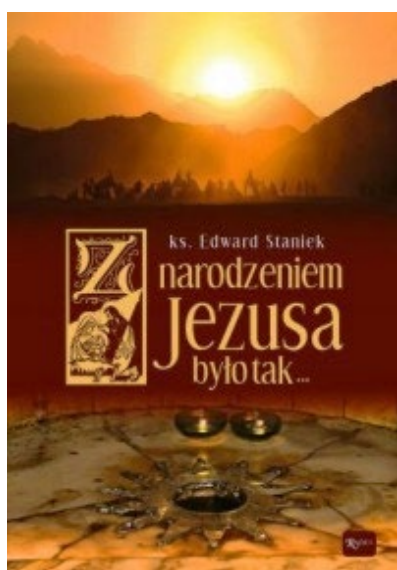
Mikołaj odwiedził
nasze dzieci.

Dzieci uczęszczające na Roraty otrzymały nagrody za lampiony, którymi oświetlają drogę do naszej świątyni..
Część lampionów była wykonana własnoręcznie, część ozdobiona a pozostałe takie proste i zwykłe.
Każde dziecko otrzymało pamiątkę.

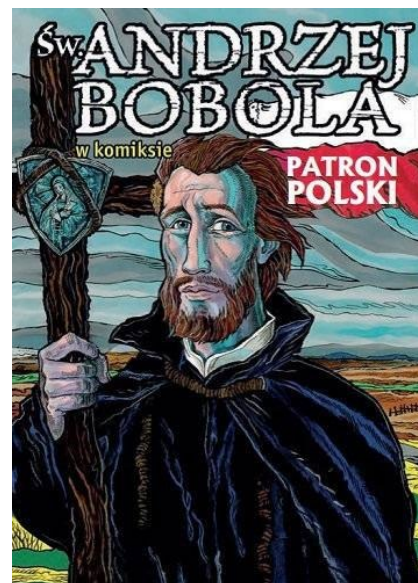
Krzyżówka dla Dzieci 01/2024

Rozwiązaniem krzyżówki nr 12/2023 jest hasło: „**Wszelkie dobro od Boga pochodzi, choć nie zawsze pośród wierzących się rodzi**”

Nagrodę otrzymuje:
**Kinga Szyszka
i Karol Żmuda**

Rozwiązanie krzyżówki nr 01/2024 proszę nadsyłać do 20.01.2024 na adres

mailowy: ketypodlesie@gmail.com lub proszę przynieść do zakrystii. Dla wytrwałych dzieci czeka nagroda pt.:

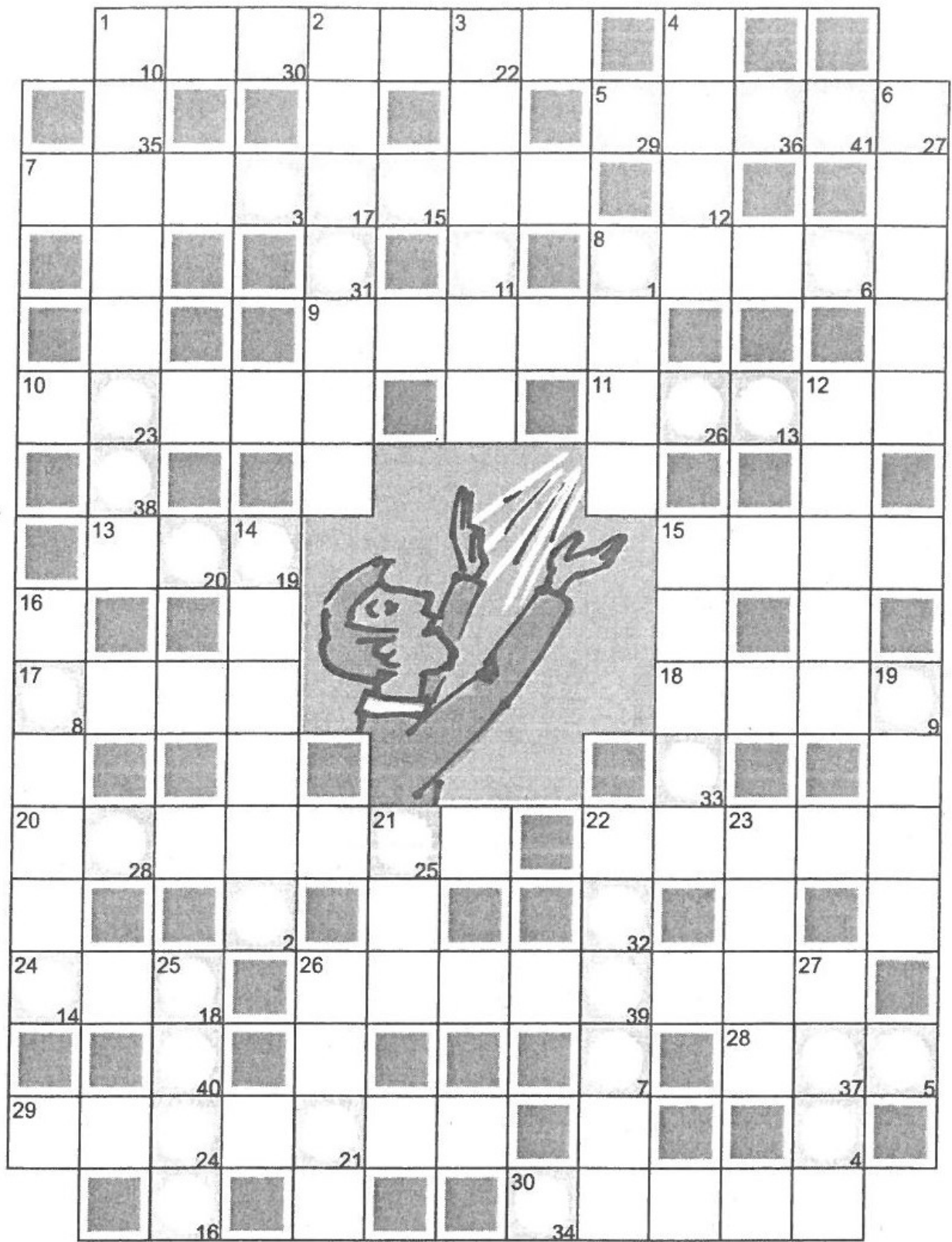
„**Św. Andrzej Bobola**” *Pozdrawiam wszystkie wytrwałe dzieci.*
Ks. Wacław

Poziomo:

1) Karol, który został Janem Pawłem II 5) ptak, symbol pokoju 7) następca papieża Jana Pawła II 8) imię polskiej uczonej, dwukrotnej laureatki Nagrody Nobla w dziedzinie chemii 9) siłacz z „Quo vadis” Henryka Sienkiewicza 10) pełen zapisków 11) barwny ptak o melodyjnym głosie 13) nocny motyl 15) miejsce zawijania statków 17) przełożony klasztoru 18) komar lub biedronka 20) wynik odejmowania 22) gobelin z Wawelu 24) skrucha z powodu popełnionych grzechów 26) Piotr, aktor, wcielił się w rolę Karola Wojtyły 28) siła 29) Mariacki w Krakowie 30) Emilia Wojtyła dla Karola Wojtyły

Pionowo:

1) razem z uczciwością małżeńską 2) imiennik Kościuszki 3) jeden z Ewangelistów 4) kończyzna dolna 6) Floriańska w Krakowie 8) odprawiana przy ołtarzu 12) ulubiona pieśń Jana Pawła II 14) święty, patron osób i rzeczy zaginionych 15) uważany przez Kościół katolicki za pierwszego papieża 16) inaczej wyprawa 19) krążek do rzutów 21) wskrzeszenie Łazarza 22) człowiek wyrzekający się przyjemności, wstrzemięźliwy 23) dookoła Watykanu 25) żółknie jesienią 26) pieśń operowa 27) łóżko na statku

Litery z pól ponumerowanych od 1 do 41 utworzą rozwiązanie.

1	2	3	4	5	6	7

8	9	10	11	12	13

14	15	16

17	18	19

20	21	22	23	24	25	26

27	28	29

30	31	32	33

34	35	36	37	38	39	40	41

Wędrowka Mędrców

W pierwszą niedzielę tegorocznego Adwentu usłyszeliśmy, jak prorok Izajasz zapowiada czas, w którym „mnogie ludy” udadzą się w wielkim pochodzie na górę Syjon, aby oddać cześć Panu w Jego świątyni. Przez całe wieki Izraelici żywili nadzieję, że pewnego dnia „góra świątyni Pańskiej” zostanie wywyższona ponad wszystkie inne, a jej chwała będzie tak wielka, że „wszystkie narody do niej popłyną” (Iz 2,2), by uczyć się dróg Pańskich. Kiedy z końcem okresu Bożego Narodzenia obchodzimy uroczystość

Objawienia Pańskiego, świętujemy wówczas wypełnienie tej obietnicy proroka Izajasza. Wspominamy dzień, w którym Mędrcy, przedstawiciele „narodów”, rzeczywiście przybyli do domu Pana. Ten dom nie był jednak wspaniałą świątynią, ale schronieniem prostego cieśli i jego żony. Nie stał na górze Syjon, ale w Betlejem, małym judzkim miasteczku. Do nowo narodzonego króla przybyły nie wielkie rzesze, ale ledwie garstka ludzi. Oddali oni hołd nie bogatemu księciu ubranemu w kosztowne szaty i obsłużowanemu przez służbę, lecz małemu ubogiemu Dziecku. Wszystko było tak bardzo zwyczajne. „Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją” (Mt 2,11). A jednak to, co zobaczyli Mędrcy, napełniło ich radością. Ich długa adwentowa podróż miała zaskakujący, a zarazem wspaniały koniec. Spotkanie z Jezusem z pewnością przemieniło ich życie.

DLACZEGO WYRUSZYLI?

Co skłoniło Mędrców do podjęcia tej podróży? Uważano powszechnie, że nowa gwiazda lub inny znak na niebie zwiastuje narodziny niezwykłego władcy, który odegra w świecie wyjątkową rolę. Kiedy więc Mędrcy zaobserwowali nową gwiazdę nad ziemią Izraela, przyjęli ją jako znak, że pojawił się „nowo narodzony Król żydowski” (Mt 2,2). Wyruszyli, by oddać Mu pokłon. Mędrcy wysnuli najprawdopodobniej logiczny wniosek, że to Herodowi Wielkiemu, aktualnie panującemu „królowi żydowskiemu”, urodził się niezwykły potomek, którego, być może, król ustanowił swoim oficjalnym następcą. Herod miał już przynajmniej piętnaścioro dzieci i znany był z częstych zmian decyzji co do tego, kto odziedziczy jego tron. W każdym razie Mędrcy postanowili naocznie sprawdzić, czyje

narodziny zwiastowała gwiazda, składając wizytę na dworze Heroda w celu powitania królewskiego potomka i przekazania darów godnych jego pozycji. Wyobraźmy sobie, w jakiej sytuacji znaleźli się Mędrcy po przybyciu do Jerozolimy. Spodziewali się powszechnej radości z nowego potomka Heroda, tymczasem król nie tylko nie miał kolejnego syna, ale gdy dowiedział się, po co przybyli Mędrcy, „przeraził się, a z nim cała Jerozolima” (Mt 2,3). Pojawienie się gości i nowina o nowo narodzonym królu żydowskim zaniepokoiły Heroda do tego stopnia, że zwołał swoich doradców, „arcykapłanów i uczonych ludu”, aby ustalić, „gdzie ma się narodzić Mesjasz” (Mt 2,4). Kiedy usłyszał, że ma się to stać w Betlejem, skierował tam Mędrców. Mędrców czekało jeszcze jedno zaskoczenie – Herod chciał, by wywieźli się wszystkiego o Dziecku i donieśli mu, aby także on mógł „pójść i oddać mu pokłon” (Mt 2,8). Była to niezwykła prośba. Czy Mędrcy przeczuwali, że Herod knuje coś niedobrego? Być może podejrzewali, że jest to kolejna z jego intryg. Odeszli więc, mając się na baczności przed Herodem, ale tym bardziej pragnąc odnaleźć tego nowo narodzonego władcę, który miał zostać „pasterzem ludu (...) Izraela” (Mt 2,6).

SPOTKANIE Z JEZUSEM

Ponieważ Betlejem leży zaledwie 9 km od Jerozolimy, podróż zabrała Mędrcom nie więcej niż kilka godzin. Mieli ciągle w pamięci dziwne spotkanie z Herodem. Ich niepokój i znużenie szybko ustąpiły jednak miejsca radości, kiedy ujrzeli, że gwiazda, która ich prowadziła, „zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię” (Mt 2,9). Dotarli do celu swojej długiej wędrówki. Czy potrafisz wyobrazić sobie tę scenę? Trzej przybyli z daleka dostojni mężowie wchodzą do skromnego domu i pytają o nowo narodzonego króla. Młoda Matka ze spokojem pokazuje im swoje Dziecko. Jest w tym coś dziwnego, coś zdumiewającego. Jak mogła wyglądać ich rozmowa? Zapewne Mędrcy wyjaśnili, skąd się tu znaleźli – mówili o niezwykłej gwieździe i o swojej długiej podróży, o zaskakującej reakcji Heroda i jego poleceniu, by donieśli mu, gdzie znajduje się Dziecko. Z kolei Maryja mogła im opowiedzieć o odwiedzinach anioła, o nieoczekiwanej ciąży Elżbiety i przedziwnych wydarzeniach towarzyszących narodzinom Jezusa. Być może także Józef wspomniał o tym, jak we śnie ukazał mu się anioł i polecił przyjąć Maryję do siebie jako żonę. Widok Dziecka i opowieść Maryi musiały wywrzeć na Mędrkach ogromne wrażenie. Byli tak poruszeni, że „padli na twarz i oddali Mu pokłon” (M 2,11). I tak pogańscy Mędrcy, przybysze z dalekich krajów, złożyli hołd Jezusowi i „otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę” (Mt 2,11)! Wszystko, co zobaczyli i usłyszeli, otworzyło im oczy na to, w jak przedziwny sposób działa Bóg, Pan nieba i ziemi. Szukali zapowiedzianego przez gwiazdy nowo narodzonego władcy na królewskim dworze, a znaleźli Go w

skromnym, ubogim domu. Odkryli, że Bóg przeprowadza swoje plany przez małych, pokornych ludzi i w miejscach, które sam wybiera. Dlatego rozpoznali w tym na pozór zwyczajnym Chłopcu Króla. Możemy przypuszczać, że odtąd ich życie nie było już takie samo!

PRZYJDŹCIE I ZOBACZCIE

Ci Mędrcy ze Wschodu są w pewnym sensie reprezentantami nas wszystkich. To my jesteśmy „narodami”, które w myśl proroctwa Izajasza miały „popłynąć” do Pana. Bóg zaprasza każdego z nas na spotkanie z Jezusem, zaprasza do złożenia Mu pokłonu, oddania czci, podarowania Mu skarbów swego serca. Zaprasza nas do skromnego domu w Betlejem, gdzie ujrzymy Bożą pokorę i chwałę. A wtedy będziemy mogli, jak Mędrcy, adorować nowo narodzonego Syna Bożego i radować się z Jego przyjścia na świat. Przyjmijmy to zaproszenie! Jeśli to uczynimy, ujrzymy Dziecię narodzone z Maryi Panny. Ujrzymy prawdziwego Króla, którego panowanie opiera się na miłości i miłosierdziu, na pokorze i służbie. Przekonamy się, że Bóg Wszechmogący przyszedł na ten świat, aby zbawić to, co zginęło. Przeszedł, aby ocalić każdego z nas.

PRZYJDŹCIE I ODDAJCIE CZEŚĆ

Spróbuj zatrzymać się na chwilę i pomyśleć, w jaki sposób Bóg działa w tobie w tym świętym czasie. Może umacnia twoją wiarę, gdy trwasz przed Nim w ciszy. Może ukazuje ci swoją wierność, gdy czytasz teksty biblijne o narodzeniu Mesjasza. Może porusza twoje serce, aby z większą gorliwością oddawało Mu

cześć na modlitwie i podczas Mszy świętej. A jeśli dotąd nie znalazłeś czasu dla Pana, pamiętaj, że nigdy nie jest za późno, by zacząć Go szukać. I że czas narodzin Jezusa jest – jest czasem błogosławionym. Szukaj więc Jezusa wraz z Mędrcami. On pragnie dać ci się znaleźć na drodze wiary. Czeka na ciebie we Mszy świętej i w spowiedzi, w modlitwie i w Piśmie Świętym, a nawet w zwykłych czynnościach, jak gotowanie, sprzątanie, ubieranie choinki czy pakowanie prezentów – tak jak był obecny przy Maryi, gdy usługiwała Elżbiecie. Oby twoja droga doprowadziła cię, jak Mędrców, do spotkania z Jezusem i oddania Mu chwały. Skarbem, który możesz Mu ofiarować, nie jest złoto, kadzidło i mirra, ale twoja miłość, wiara i

ufność. A jeśli nie znajdujesz ich w sobie, ofiaruj Mu swoją słabość. Czyniąc to, z czasem odkryjesz, jak pojawia się w tobie wdzięczność, miłość i uwielbienie dla Boga, który przyszedł, aby nas zbawić. Na tym właśnie polega oddawanie czci Bogu. Pójdźmy więc wszyscy, aby Mu się pokłonić. „Słowo w śród nas”

Kilka słów wdzięczności

Już kończy się stary rok 2023, który przyniósł wiele dobra oraz nieoczekiwanych, ale bardzo ciekawych chwil. Jak co roku pragnę podzielić się radością z moimi parafianami oraz z gośćmi, którzy licznie nawiedzają naszą świątynię nie tylko w niedziele i święta, lecz także w tygodniu, by uczestniczyć w osobistej i wspólnej modlitwie przed Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie oraz w wizerunku Miłosierdzia Bożego. Dzięki Wam, uczestniczącym w Liturgii Mszy świętej możemy tworzyć wspólnotę wiary, w której każdy może liczyć na życzliwość, dobroć i wsparcie. Dziękując się moją radością pragnę wyrazić, tak jak potrafię, moje podziękowanie:

- **Panom z Rady Parafialnej, ks. Michałowi oraz ojcom kilku rodzin**, którzy na każdą prośbę przybywają z pomocą. Dziękuję Wam za każdą wykonaną pracę w kościele i wokół kościoła, szczególnie przy koszeniu trawy, odśnieżaniu, oczyszczaniu terenu kościelnego z liści, sprzątaniu obejścia wokół kościoła i jego wnętrza wraz ze sprzątającymi paniami. Dziękuję za trudpracy, dar rąk i poświęcony czas dla naszej wspólnoty parafialnej.
- Dziękuję **paniom, panom oraz Ministrantom i Lektorom sprzątającym kościół** w ciągu całego roku, **wraz z paniami dbającym i pielęgnującym kwiaty przy ołtarzu**. Wielu z Was, mimo swoich oraz rodzinnych obowiązków znajdują czas, aby dbać o piękno i wystrój naszej świątyni. Dziękuję za dar waszych rąk, trud pracy i poświęcony czas.
- Dziękuję serdecznie **kilku osobom za pomoc w wykonaniu dekoracji świątecznych kościoła** na każdy okres liturgiczny: Adwentu, Bożego Narodzenia, Wielkiego Postu i Wielkanocy.
- Dziękuję **panom za pomoc w koszeniu trawy** przy kościele i kaplicy oraz za oczyszczenie terenu kościelnego z liści.
- Dziękuję **panom za pomoc w odśnieżaniu** schodów i obejścia wokół kościoła i kaplicy.
- Dziękuję **panom Piotrowi i Stanisławowi** za ofiarowanie kwiatów do ołtarza z okazji świąt i innych okoliczności.

- Dziękuję **Służbie Liturgicznej Ołtarza** (Lektorom i Ministrantom) za każdą ich pomoc okazaną kapłanom oraz **panu organiście Michałowi** za oprawę muzyczną liturgii Mszy św. i nabożeństw.
- Dziękuję **tym parafianom, którzy cały rok troszczą się o kapliczkę Matki Bożej** na Leśnej przy torach.
- Dziękuję **tym parafianom, którzy co rok troszczą się o grób zmarłych naszych proboszczów** – ks. Józefa Wanatowicza i ks. Gustawa Paranycza.
- Dziękuję wszystkim **parafianom i gościom**, którzy hojnie składali ofiarę pieniężną na tacę w niedziele i święta oraz wpłacali na konto parafialne darowizny w bardzo trudnym czasie rosnącej inflacji. Dzięki waszej ofiarności mogliśmy funkcjonować, utrzymać kościół i plebanię, podejmować konieczne prace remontowe na plebanii oraz podejmować inne ważne inwestycje.
- Bardzo, serdecznie dziękuję wszystkim za modlitwę, wsparcie i życzliwe słowo. Dziękuję za każdy dar finansowy z okazji nabycia miesięcznika parafialnego, z którego dochód przeznaczam na zakup materiałów liturgicznych z okazji Rorat, nabożeństw różańcowych, majowych i Drogi Krzyżowej oraz na nagrody dla Dzieci, które brały udział w różnych konkursach i liturgicznych nabożeństwach w ciągu roku.

Niech Bóg otacza Was opieką, obdarza niezbędnymi łaskami i błogosławi każdego dnia nowego roku. Szczęść Boże. Ks. Wacław

Czas wizyty duszpasterskiej, czyli tradycyjna kolęda.

Drodzy Parafianie.

Liturgiczny czas świąt Bożego Narodzenia związany jest z wizytą duszpasterską kapłana w naszych domach, potocznie zwanej - kolędą. Warto Przypomnieć sobie sens i jej znaczenie. Czytamy o niej w Kodeksie Prawa Kanonicznego, który w 529 kanonie stwierdza: **„Pragnąc dobrze wypełnić funkcję pasterza, proboszcz powinien starać się poznać wiernych powierzonych jego pieczy. Winien zatem nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku, oraz umacniając ich w Panu, jak również - jeśli w czymś nie domagają - roztropnie ich korygując. Gorącą miłością wspiera chorych, zwłaszcza bliskich śmierci, wzmacniając ich troskliwie sakramentami i polecając ich dusze Bogu. Szczególną troską**

otacza biednych, cierpiących, samotnych, wygnańców oraz przeżywających szczególne trudności. Stara się wreszcie o to, by małżonkowie i rodzice otrzymali pomoc do wypełniania własnych obowiązków oraz popiera wzrost życia chrześcijańskiego w rodzinach”.

Na podstawie powyższego kanonu, możemy przedstawić praktyczne elementy wizyty duszpasterskiej:

- wspólna modlitwa kapłana z rodziną w ich domu;
- rozmowa w rodzinnym gronie, na tematy duszpasterskie, moralne i problematyczne;
- okazja do spotkania z tymi członkami rodziny, którzy sami mają trudności z przyjsciem do kościoła;
- okazja do jeszcze lepszego poznania parafian, dzięki czemu możemy bardziej wychodzić naprzeciw potrzebom duchowym;
- udzielanie błogosławieństwa Bożego na cały rok, które spoczywać będzie na rodzinie i całym domu;
- złożona ofiara kapłanowi jest okazaniem wdzięczności za jego posługę we wspólnocie parafialnej. Część z tych ofiar kapłan przeznacza na:

potrzeby parafii, wspieranie dzieł Caritas oraz na utrzymanie Domu Księży Emerytów naszej diecezji.

Podczas kolędy pragniemy ogarnąć modlitwą wszystkich naszych Parafian wyprasząc zdrowie, Boże błogosławieństwo i wszelkie potrzebne łaski na każdy dzień nowego roku.

Przy okazji kolędy można będzie wyrazić wdzięczność organiście, panu Michałowi, za jego całoroczną oprawę muzyczną podczas nabożeństw liturgicznych w naszym kościele oraz Ministrantom za posługę liturgiczną ołtarza.

*Z kapłańskim błogosławieństwem
ks. Wacław i ks. Michał*

Spotkanie Oplatkowe Wspólnot Parafialnych **27 stycznia godz. 15.00**

Serdecznie zapraszam na spotkanie oplatkowe wszystkie grupy naszej Parafii: **Apostolat Maryjny, Apostolat Margaretki, Oazę Rodzin, Świecki Zakon Karmelitów Bosych, Koło Radio Maryja Róże Kobiet, Mężów i Rodziców** oraz osoby angażujące się w sprzątanie i dekorowanie naszej świątyni. Spotkanie odbędzie się w sobotę 27 stycznia o godz. 15.00.

Rozpocznemy Mszą świętą w kościele. Po niej uroczyste spotkanie w salce katechetycznej.

*Z kapłańskim
błogosławieństwem
ks. Wacław z ks. Michałem*

PLAN KOŁĘDY 2023/2024

Proszę przygotować – biały obrus, krzyż, dwie świece i wodę święconą !

Lp.	Ksiądz	Data	od godz.	Trasa kołędy
1	Ks. Michał	Środa 27.12.2023	9.00	ul. Szkotnia (do Leśnej) od nr 19 C
2	Ks. Wacław	Środa 27.12.2023	9.00	ul. Partyzantów od torów w kierunku Remizy i os. Wrzosowe
3	Ks. Wacław	Czwartek 28.12.2023	9.00	ul. Młynek
4	Ks. Michał	Czwartek 28.12.2023	9.00	ul. Baściki od nr 20 – rodziny Wadoń oraz ul. Smoliki od rodziny Lach - nr 17 w stronę kościoła do rodziny Kasolików – nr 23
5	Ks. Michał	Piątek 29.12.2023	9.00	ul. Szkolna
6	Ks. Wacław	Piątek 29.12.2023	9.00	ul. Kępa Prawa i Kępa Lewa
7	Ks. Wacław	Sobota 30.12.2023	9.00	ul. Św. M. Kolbe nr 1,3,5; 2a, 2b, 2c, 2d, Ks. J. Popiełuszki (cała) i Św. M. Kolbe od nr 12a – do p. Jana Kolasy
8	Ks. Michał	Sobota 30.12.2023	9.00	ul. Św. M. Kolbe, od Heczmarowic, od nr 23 oraz Bukowa i Malinowa
Rok 2024				
9	Ks. Michał	Wtorek 02.01.2024	14.00	ul. Partyzantów, strona lewa (od Remizy w kierunku Kobiernic)
10	Ks. Wacław	Środa 03.01.2024	14.00	ul. Szkotnia od Partyzantów w kierunku Soły od nr 19 do drugiego lustra do nr 10
11	Ks. Wacław	Czwartek 04.01.2024	14.00	ul. Szkotnia od drugiego lustra od nr 8a – w kierunku Soły
12	Ks. Michał	Sobota 06.01.2024	13.30	Os. Leśne Małe (numery parzyste)
13	Ks. Wacław	Sobota 06.01.2024	13.30	ul. Partyzantów od mostu do torów
14	Ks. Michał	Niedziela 07.01.2024	13.30	Os. Dębowe – bez ul. Partyzantów –
15	Ks. Wacław	Niedziela 07.01.2024	13.30	ul. Kasoliki
16	Ks. Michał	Wtorek 09.01.2024	14.00	Oś. Leśne Duże – lewa strona od ul. Żeromskiego od nr 3
17	Ks. Wacław	Środa 10.01.2024	14.00	ul. Partyzantów, od Szkotniej w kierunku kościoła (od nr 62) - bez os. Dębowego
18	Ks. Michał	Sobota 13.01.2024	9.00	ul. Żeromskiego od lasu do ul. Partyzantów
19	Ks. Wacław	Sobota 13.01.2024	9.00	Oś. Leśne Duże – prawa strona od ul. Żeromskiego – od nr 1
20	Ks. Michał	Niedziela 14.01.2024	13.30	Os. Miodowe

*„I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się!
Oto zwiastuję Wam radość wielką,
która będzie udziałem całego narodu:
dziś bowiem w mieście Dawida
narodził się wam Zbawiciel,
którym jest Mesjasz, Pan.”*

Łk 2,10-11,

**Bardzo, serdecznie dziękuję wszystkim za wsparcie i życzliwe słowo.
Niech Bóg wynagrodzi Was za dobre serce, obdarza swoimi łaskami
i błogosławi na każdy dzień. Ks. Wacław**

Nr konta bankowego Parafii - Bank Spółdzielczy Silesia oddział Kęty:

24 84370002 0014 0722 9661 0001

Strona internetowa Parafii: www.ketypodlesie.pl

Godziny urzędowania kancelarii parafialnej:

Poniedziałek - ks. Wacław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Środa - ks. Michał - tel.: tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30
Piątek - ks. Wacław - tel.: 797279788	od 19.00 do 19.30

**W nagłych sytuacjach wszelkie informacje można uzyskać dzwoniąc na
telefon komórkowy: 797279788**

**Parafia p.w. Najdroższej Krwi Pana
Naszego Jezusa Chrystusa,
ul. Szkolna 1; 32-650 Kęty Podlesie;**

Tel.: 33 / 841 05 45; Tel. kom.: 797279788